

Ploaia de smarald

Ioan Grigoraș

Prin labirintul unui timp avid
mai rătăcește încă pasul mic
al dansului pictat în zori livid
într-o secundă, ca un inamic.

Nu așteptam sărutul tău de foc
nici palma versului care-a ucis
speranța unui fluture în joc
cu rima bisturiului precis.

Din flori de gheață, aripi de cocori
și palme frământând un asfințit
ai strecurat cucută în licori,
când ai tăiat trecutul sub cuțit.

Prin labirintul unui timp avid
mai rătăcește încă glasul cald,
deși secunde-mi zâmbesc perfid,
eu caut totuși ploaia de smarald.